

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2015. december 1-je*

„Megsemmisítés iránti kereset — 1243/2012/EU rendelet — A jogalap megválasztása — Az EUMSZ 43. cikk (2) és (3) bekezdése — Politikai döntés — A tőkehalállományokra vonatkozó hosszú távú terv”

A C-124/13. és C-125/13. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2013. március 14-én

az **Európai Parlament** (képviselik: I. Liukkonen, L. Knudsen és R. Kaškina, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) (C-124/13),

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouquet, K. Banks és A. Szymtkowska, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) (C-125/13)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino és A. Westerhof Löfflerová, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

támogatják:

a **Spanyol Királyság** (képviselik: M. Sampol Pucurull és N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben),

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme és C. Candat, meghatalmazotti minőségben),

a **Lengyel Köztársaság** (képviselik: B. Majczyna, M. Nowacki és A. Miłkowska, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

benyújtott keresetei tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Tizzano elnökhelyettes (előadó), R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev és F. Biltgen tanácselnökök, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, C. Vajda és S. Rodin bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. február 24-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. május 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az Európai Parlament és az Európai Bizottság keresetleveleikben a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK rendelet módosításáról szóló, 2012. december 19-i 1243/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 352., 10. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

A 2371/2002/EK rendelet

- 2 A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.; a továbbiakban: alaprendelet) hatályon kívül helyezte a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002 és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 354., 22. o.).
- 3 Az alaprendelet (6) és (7) preambulumbekzdésének szövege a következő volt:
„(6) A fenntartható kiaknázás célja hatékonyabban elérhető a halászati gazdálkodás többéves megközelítésével, beleértve a biztonságos biológiai határértékeken lévő vagy az azokon belüli állományokra vonatkozó többéves gazdálkodási terveket. A biztonságos biológiai határértéken kívüli állományok esetében elsődleges fontossággal bír a többéves helyreállítási terv elfogadása. A tudományos szakvéleményeket követve, előfordulhat az ezen állományokra irányuló halászati erőkifejtés lényeges csökkentése.
(7) E többéves terveknek meg kell adniuk az érintett állományok fenntartható kiaknázásának céljait, tartalmazniuk kell a lehalászási szabályokat, amelyek megállapítják az éves fogás és/vagy a halászati erőkifejtés határértékeinek kiszámítási módját, és gondoskodniuk kell más sajátos kezelési intézkedésekről, azok más fajokra gyakorolt hatásait is számításba véve.”
- 4 Az említett rendelet 1. cikke a közös halászati politika (KHP) hatályát a következőképpen határozta meg:
„(1) A [KHP] kiterjed az élő vízi erőforrások és az akvakultúra védelmére, kezelésére és kiaknázására, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozására és kereskedelmi forgalomba hozatalára ott, ahol e tevékenységeket a tagállamok területén, közösségi vizeken, közösségi halászhajókon, vagy – a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – a tagállamok állampolgárai végzik.

(2) A [KHP] összefüggő intézkedéseket biztosít a következőkre vonatkozóan:

a) az élő vízi erőforrások védelme, kezelése és kiaknázása;

[...]

5 Ugyanezen rendelet 2. cikkének (1) bekezdése a KHP célkitűzéseit ekként határozta meg:

„A [KHP] fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítja az élő vízi erőforrások kiaknázását.

E célból a Közösség az elővigyázatosság elvét [helyesen: megközelítését] alkalmazza azon intézkedések meghozatalakor, amelyek az élő vízi erőforrások védelmére és megőrzésére vonatkoznak, azért, hogy biztosítsák azok fenntartható kiaknázását, és hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a halászati tevékenységnek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatását. A Közösség a halászati gazdálkodás esetében az ökoszisztéma alapú szemlélet progresszív alkalmazására törekszik. [...]

6 Az alaprendelet 4. cikke, amely meghatározta a fenntarthatóság célkitűzésének elérése érdekében elfogadandó intézkedések típusait, a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezett:

„[...] a következő rendelkezéseket tartalmazhatják az egyes állományokra vagy állománycsoportokra vonatkozóan, a halászati állománypusztulás és a halászati tevékenységek környezeti hatásának korlátozása érdekében:

a) az 5. cikk alapján helyreállítási tervek elfogadása;

b) a 6. cikk alapján gazdálkodási tervek elfogadása;

[...]

Az 1342/2008/EK rendelet

7 A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendeletet (HL L 348., 20. o., helyesbítés: HL 2010. L 231., 6. o.) az Európai Unió Tanácsa a Bizottság javaslata alapján és a Parlamenttel folytatott konzultációt követően az EK-Szerződés 37. cikke alapján fogadta el.

8 E rendelet (7) és (9) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(7) A halászat okozta állománypusztulásra vonatkozó célok elérésének biztosítása és a visszadobás lehető legnagyobb mértékű visszaszorításának támogatása érdekében a halászati erőfelfejtésben kifejezett halászati lehetőségeket is olyan szinten kell meghatározni, amely összhangban áll a többéves stratégiával. [...]

[...]

(9) A fogásmennyiségek meghatározása és elosztása, valamint az állományok legalacsonyabb és elővigyázatossági szintjének, a halászat okozta állománypusztulási arány szintjének, továbbá a tagállamok számára az egyes halászati erőfelfejtési csoportok tekintetében megengedett legnagyobb erőfelfejtésnek a meghatározása, és bizonyos hajócsoporthoz az e rendeletben foglalt erőfelfejtési rendszerből való kizárása a [KHP] kiemelt fontosságú intézkedése. [...]

- 9 Az említett rendelet 5. cikke fogalmazza meg a tőkehalállományok helyreállítására vonatkozó terv célját, amely „[ezen állományok] legmagasabb fenntartható hozam mellett történő fenntartható kiaknázásá[nak]” biztosítására irányul. Ezen 5. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében e célt a tőkehalak bizonyos arányú állománypusztulásának fenntartása mellett kell megvalósítani.
- 10 E cél elérése érdekében ugyanezen rendelet a 6–10. cikkében a teljes kifogható mennyiség (TKM) éves meghatározására vonatkozó különös szabályokat, a 11–17. cikkében pedig a halászati erő kifejtés korlátozására vonatkozó szabályokat állapít meg.
- 11 Közelebbről az 1342/2008 rendeletnek a megtámadott rendelettel való módosítását megelőzően hatályos változata a 9. cikkében részletes szabályokat határozott meg a TKM kevés rendelkezésre álló adat esetén való meghatározására vonatkozóan, amennyiben a TKM meghatározására a 7. és 8. cikkben rögzített szabályok pontos és reprezentatív információ hiányában nem alkalmazhatók. Az 1342/2008 rendelet a 12. cikkében meghatározta a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés kiszámítási módját is.

A megtámadott rendelet

- 12 A megtámadott rendelet (3)–(5) preambulumbekzdésének szövege a következő:
- „(3) A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) elvégezte a tőkehal-gazdálkodási terv eredményeinek tudományos értékelését, amely a terv kialakítása és működése kapcsán számos problémára világított rá. A tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzéseinek megkérdőjelezése nélkül a HTMGB arra a megállapításra jutott, hogy nem valószínű, hogy e célkitűzéseket a fenntartható fejlesztésről Johannesburgban tartott 2002-es világ-csúcstalálkozón elfogadott következtetésekkel összhangban álló határidőn belül sikerül majd elérni, hacsak nem kerül sor a tőkehal-gazdálkodási terv kialakítása hibáinak kijavítására, mely hibák egyebek mellett a terv 9. és 12. cikkének alkalmazásához kapcsolódnak.
- (4) [...] Jóllehet az eredeti szándék az volt, hogy a [TKM] 25%-os automatikus éves csökkentésére csak rendkívüli körülmények fennállása esetén kerüljön sor, 2009 és 2012 között ez mégis szabállyá vált. Következésképpen a tőkehal-gazdálkodási terv hatálybalépése óta az érintett területek vonatkozásában a [TKM] jelentősen csökkent, a további automatikus csökkentések pedig a tőkehalhalászat tényleges megszűnéséhez vezetnének az érintett területeken. A HTMGB tudományos értékelése alapján a tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzéseinek elérése érdekében egyes esetekben célszerűbb volna eseti alapon nagyobb rugalmasságot biztosítani a tudományos szakvéleménynek. E rugalmasság részeként ezért bizonyos feltételek mellett – és a tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzései elérésének veszélyeztetése nélkül – helyénvaló engedélyezni a [TKM] éves csökkentésének a felfüggesztését, vagy alternatív [TKM]-szint megállapítását.
- (5) [...] a megengedett halászati erő kifejtés 2009 és 2012 között évi 25%-kal csökkent azokon a területeken, amelyekre a 9. cikket alkalmazták, és jelentősen csökkent azokon a területeken, amelyekre a 8. cikket alkalmazták. [...] A halászati erő kifejtés automatikus éves csökkentése gyakorlatának folytatása nem eredményezné a tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzéseinek megvalósulását, ellenben jelentős gazdasági és társadalmi hatást gyakorolna azokra a flottaszegmensekre, amelyek ilyen halászeszközökkel elsősorban a tőkehaltól eltérő fajokra halásznak. Következésképpen helyénvaló egy olyan rugalmasabb megközelítést biztosítani, amely a tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzései elérésének veszélyeztetése nélkül lehetővé tenné a halászati erő kifejtés automatikus éves csökkentésének a felfüggesztését.”
- 13 A megtámadott rendelet (8) preambulumbekzdése megjelöli azon okokat, amelyek miatt ezen, az 1342/2008 rendelet 9. és 12. cikkét módosító rendeletet az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése, és nem az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján fogadták el.

14 Az említett preambulumbekzdés a következésképpen szól:

„A 9. és 12. cikk módosításai részletes egyedi szabályokat állapítanak meg a [TKM-ben] és a halászati erőkifejtés korlátozásában kifejezett halászati lehetőségek meghatározása céljából. A szóban forgó módosítások a tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzéseinek módosítása nélkül kiigazítják a halászati lehetőségek meghatározására jelenleg alkalmazandó szabályokat. Következésképpen olyan intézkedésekről van szó, amelyek a [TKM]-nek és a halászati erőkifejtés korlátozásainak a meghatározására és elosztására irányulnak, és amelyek nem tekinthetők sem a halászati piacok közös szervezésének létrehozására irányuló rendelkezéseknek, sem pedig a [KHP] célkitűzéseinek megvalósításához szükséges egyéb rendelkezéseknek.”

15 Az említett rendelet 1. cikkének 1. pontja, amely az 1342/2008 rendelet 9. cikkét váltja fel, tartalmazza a TKM meghatározására vonatkozó különleges eljárást, amely szerint:

„(1) Amennyiben a [TKM] 7. cikk szerinti megállapításához nem áll rendelkezésre elegendő információ, a Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területeken és az Ír-tengerben élő tőkehalállományokból kifogható teljes mennyiségeket a tudományos szakvélemények által ajánlott szinten kell megállapítani. Ha azonban a tudományos szakvélemények által ajánlott szint az előző évi [TKM-nél] több mint 20%-kal magasabb, akkor a [TKM-et] az előző évihez képest 20%-kal magasabban kell meghatározni, amennyiben pedig a tudományos szakvélemények által ajánlott szint az előző évi [TKM-nél] több mint 20%-kal alacsonyabb, akkor a [TKM-et] az előző évihez képest 20%-kal alacsonyabban kell meghatározni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a tudományos szakvélemény azt tartalmazza, hogy nem szabad célzott halászatot engedélyezni, és hogy

- a) a járulékos fogásokat minimálisra vagy a lehető legkisebbre kell csökkenteni; és/vagy
- b) a tőkehalfogásokat a lehető legkisebbre kell csökkenteni,

a Tanács határozhat úgy, hogy a következő egy vagy több évben a [TKM] tekintetében nem alkalmaz éves kiigazítást, feltéve, hogy a megállapított [TKM] csak a járulékos fogásokra vonatkozik.

(3) Amennyiben a [TKM] 8. cikk szerinti megállapításához nem áll rendelkezésre elegendő információ, az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén élő tőkehalállományból kifogható teljes mennyiségeket e cikk (1) és (2) bekezdésének értelemszerű alkalmazásával kell megállapítani, hacsak a Norvégiával folytatott konzultációk a [TKM-ek] más szinten történő megállapításához nem vezetnek.

(4) Amennyiben a tudományos szakvélemény azt támasztja alá, hogy a 8. cikk (1)–(4) bekezdésében megállapított szabályok alkalmazása révén nem teljesíthetők a terv célkitűzései, a Tanács a fent említett rendelkezések ellenére alternatív [TKM]-szintet állapíthat meg.”

16 A megtámadott rendelet 1. cikke 2. pontjának a) alpontja ekként szól:

„Az [1342/2008 rendelet 12. cikke (4)] bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

»(4) Azon összevont erő kifejtési csoportok esetében, amelyeknél a (3) bekezdés b) pontjának megfelelően kiszámított összesített halfogás értéke 20% vagy több, az érintett erő kifejtési csoportokra éves kiigazítást kell alkalmazni. Az érintett csoportok számára megengedett legnagyobb halászati erő kifejtést a következőképpen kell kiszámítani:

- a) amennyiben a 7. vagy 8. cikk alkalmazandó, a referenciaértékre ugyanazt a százalékos kiigazítást kell alkalmazni, mint amit az említett cikkek a halászat okozta állománypusztulás tekintetében megállapítanak;
- b) amennyiben a 9. cikk alkalmazandó, a halászati erő kifejtés kiigazításához a [TKM] előző évhez viszonyított kiigazításához használt százalékos arányt kell alkalmazni.«”

17 A megtámadott rendelet 1. cikke 2. pontjának b) alpontja, amely az 1342/2008 rendelet 12. cikkét a (6) bekezdéssel egészíti ki, a következőképpen szól:

„A 12. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

»(6) Amennyiben a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtést négy egymást követő évben csökkentették, a Tanács a (4) bekezdéstől eltérve úgy határozhat, hogy a következő egy vagy több évben a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés tekintetében nem alkalmaz éves kiigazítást.«”

A jogvita előzményei

18 2012. szeptember 12-én a Bizottság előterjesztette az 1342/2008 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatát (COM(2012) 498 final) azzal a céllal, hogy az 1342/2008 rendelet rendelkezéseit kiigazítsa és egyértelműbbé tegye.

19 E rendeletjavaslat az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésén alapult, és az 1342/2008 rendelet szerinti tőkehal-gazdálkodási terv végrehajtásával kapcsolatos bizonyos nehézségek kiküszöbölésére irányult. A következő módosításokat irányozta elő:

- az említett rendelet 4. cikkének módosítása, amely egyértelművé teszi, hogy a tagállamok milyen számítási módszert alkalmazzanak a halászati erő kifejtés korlátozása tekintetében;
- ugyanezen rendelet 9. cikkének módosítása, amely a TKM meghatározásának azokra az esetekre alkalmazandó módszerére vonatkozik, amikor a 7. és a 8. cikk szerinti általános számítási szabályok nem alkalmazhatók elegendő adat hiányában;
- az 1342/2008 rendelet 11. cikkének módosítása, amely a hajók halászati erő kifejtési rendszerből való kizárására alkalmazott eljárás egyszerűsítésére vonatkozik;
- e rendelet 12. cikkének a halászati erő kifejtés korlátozásaira vonatkozó módosítása, amelyet ugyanazon rugalmas és egyedi bánásmód célkitűzése indokol, mint amelyet az említett rendelet 9. cikkének javasolt módosítása követ;
- ugyanezen rendelet 12. cikkének módosítása azzal a céllal, hogy az egy új (6) bekezdéssel egészüljön ki, amely felhatalmazza a Tanácsot arra, hogy felfüggeszesse a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés további csökkentéseinek alkalmazását, amennyiben négy egymást követő évben csökkent e legnagyobb erő kifejtés;

- az 1342/2008 rendelet 13. cikkének módosítása, amelynek célja a további halászati erőfelfejtésekből való részesülést lehetővé tévő feltételek egyikével kapcsolatos, a különböző nyelvi változatokat érintő értelmezési különbségek megszüntetése;
 - e rendelet 14. cikkének módosítása a visszadobások magas szintjének orvoslására vonatkozó tagállami kötelezettségek megerősítése, valamint az említett rendelet 11. és 13. cikke szerinti ösztönző intézkedések hatékony megfigyelésének és ellenőrzésének biztosítása érdekében; és
 - ugyanezen rendelet 32. cikkének módosítása, amely a komitológiai eljárásra vonatkozó cikket vezet be.
- 20 2012. december 19-én a Tanács anélkül, hogy a COM(2012) 498 final javaslat valamennyi rendelkezését átvette volna, a megtámadott rendelettel kizárólag az 1342/2008 rendelet 9. és 12. cikkének módosításait fogadta el, jogalapként az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdését jelölve meg.

- 21 A Mezőgazdasági és Halászati Tanács azon ülésének jegyzőkönyvébe, amelyen a megtámadott rendeletet elfogadták, belefoglalták a Bizottság nyilatkozatát. E nyilatkozat a következőt mondja ki:

„A Bizottság úgy véli, hogy az 1342/2008 [...] rendeletet [...], amelyet a korábbi Szerződés (az EK-Szerződés) értelmében fogadtak el jogalkotási aktusként, az EUMSZ szerinti, jelenleg hatályos rendes jogalkotási eljárás révén kell módosítani.

Ebből kifolyólag a Bizottság úgy véli, hogy [e] rendelet 8., 9. és 12. cikkét a Tanács nem módosíthatja az EUMSZ 43. [43. cikk] (3) bekezdése szerinti nem jogalkotási eljárás alapján. Ezenkívül [az említett] rendelet 8., 9. és 12. cikkét nem lehet úgy tekinteni, hogy azok lényegükben a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedésekről szólnak.

Az elnökségnek a bizottsági javaslat kettébontására, és [az ugyanezen] rendelet 8., 9. és 12. cikkét érintő módosításoknak az EUMSZ 43. [cikk] (3) bekezdése szerinti elfogadására irányuló javaslata a Szerződés megsértését jelentené. Ezen körülmények között a Bizottság fenntartja eredeti javaslatát, többek között az EUMSZ 43. [cikk] (2) bekezdése mint jogalap tekintetében is, és fenntartja a jogot arra, hogy a Szerződésben biztosított jogorvoslati lehetőségekkel éljen a [z 1342/2008 rendelet] tanácsi módosításának kifogásolása céljából.”

- 22 A megtámadott rendeletet 2012. december 21-én tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az 2012. december 22-én lépett hatályba.
- 23 Úgy véelve, hogy az említett rendeletet téves jogalap alapján fogadták el, és annak az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésén kellett volna alapulnia, a Parlament a C-124/13. sz. ügyben, a Bizottság pedig a C-125/13. sz. ügyben benyújtotta a jelen kereseteket.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 24 A Parlament és a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a megtámadott rendeletet, és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére. A Bizottság azt is kéri, hogy a Bíróság e rendelet joghatásait a jelen ítélet kihirdetését követően ésszerű határidőig, vagyis ezen ítélet kihirdetését követő év január 1-jétől számított legfeljebb egy teljes évig tartsa fenn.
- 25 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság a kereseteket utasítsa el, valamint a Parlamentet és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére. Másodlagosan, amennyiben a Bíróság megsemmisíti az említett rendeletet, a Tanács kéri, hogy Bíróság az EUMSZ 264. cikk alapján tartsa fenn annak joghatásait.

- 26 A Bíróság elnöke 2013. április 19-i határozatával elrendelte a C-124/13. sz. és a C-125/13. sz. ügyek egyesítését az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából.
- 27 A Bíróság elnöke 2013. szeptember 11-i határozatával megengedte a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság és a Lengyel Köztársaság beavatkozását a Tanács kérelmeinek támogatása végett.

A keresetekről

- 28 A C-124/13. sz. ügyben a Parlament egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének a megtámadott rendelet jogi alapjául való választásával kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapít.
- 29 E jogalap két részre osztható. Az első résszel a Parlament azt állítja, hogy valamennyi többéves terv – úgymint a jelen ügyekben érintett terv – a halállományok védelmének és az azokkal való gazdálkodásnak az eszközeiként egy egységet alkot, amely kizárólag a KHP fenntarthatóságra és védelemre irányuló céljainak elérésére irányuló rendelkezéseket tartalmaz, így azokat teljes egészében az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján kell elfogadni. A második résszel a Parlament előadja, hogy a COM(2012) 498 final rendeletjavaslatot teljes egészében az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján kellett volna elfogadni. A Tanács a javaslat kettébontásával és a Bizottság által javasolt módosítások közül az említett rendelettel csupán egyeseknek az elfogadásával olyan eljárási utat választott, amely sérti a Bíróságnak az uniós aktusok jogalapjára vonatkozó ítélkezési gyakorlatát.
- 30 A C-125/13. sz. ügyben a Bizottság három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap szerint az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének a megtámadott rendelet jogi alapjául való választása téves jogalkalmazást valósít meg. A második jogalap értelmében a Tanács által követett eljárással kapcsolatban téves jogalkalmazás valósult meg, mivel az tévesen zárta ki a Parlamentet és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot e rendelet elfogadásából. A harmadik jogalap a Bizottság rendeletjavaslatának elferdítésén alapul, amely sérti a Bizottság kizárólagos javaslattevési jogát.

A felek érvei

- 31 A Parlament egyetlen jogalapjának első részével és a Bizottság első jogalapjával azt állítja, hogy a Tanács téves jogalkalmazást valósított meg, amikor a megtámadott rendeletet az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése, nem pedig az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján fogadta el.
- 32 Úgy vélik, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése az e cikk (2) bekezdésében meghatározott rendes jogalkotási eljárás alkalmazásától való eltérésnek minősül, így ezt a (3) bekezdést a hatályát illetően szigorúan kell értelmezni. Így kizárólag a kifejezetten a konkrét „halászati lehetőségek meghatározására és elosztására” vonatkozó intézkedések fogadhatók el az említett (3) bekezdés alapján. Ezzel szemben, amennyiben valamely aktus a KHP-ba tartozó, a halászati kvóták pusztán nyújtásától eltérő célkitűzést követ, azt az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján kell elfogadni.
- 33 E tekintetben a felperesek azt állítják, hogy a KHP célkitűzéseinek megvalósításához szükséges rendelkezések elfogadásához ez utóbbi rendelkezés szokásos döntéshozatali eljárásként a rendes jogalkotási eljárást jelöli meg, míg az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése mindössze a TKM meghatározására vonatkozó nem jogalkotási, hanem *sui generis* végrehajtási aktusok elfogadására korlátozott különleges hatáskörrel ruházza fel a Tanácsot.
- 34 Ezért a felperesek úgy vélik, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésében foglalt, a „halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedések” fordulatot úgy kell értelmezni, hogy a Tanács e rendelkezés alapján nem a KHP céljai megvalósításához hozzájáruló intézkedéseket, hanem csupán a

halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó nem jogalkotási rendeleteket vagy végrehajtási aktusokat fogadhat el. Ahogy az ugyanis az alaprendelet 3. cikkének q) pontjából kitűnik, a „»halászati lehetőség«: mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság, fogási mennyiségben és/vagy halászati erő kifejtésben kifejezve”.

- 35 A megtámadott rendelet esetében azonban nem ez a helyzet. Többek között az alaprendelet (7) preambulumbekzdéséből, valamint 5. és 6. cikkéből, továbbá az 1342/2008 rendelet 5. cikkéből ugyanis kitűnik, hogy a többéves tervek, vagyis a helyreállítási és gazdálkodási tervek, a halállomány védelmének célját szolgálják, és így jelentős mértékben hozzájárulnak a KHP fő céljának, azaz ezen állományok fenntartható kiaknázásának megvalósításához.
- 36 Következésképpen, mivel a többéves tervek a KHP céljainak megvalósítását lehetővé tévő eszközök, az e terveket megállapító vagy módosító olyan jogi aktusokat, mint a megtámadott rendelet, az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése értelmében véve a KHP céljainak eléréséhez „szükségesnek” kell tekinteni, és így az e rendelkezésben előírt rendes jogalkotási eljárás szerint kell elfogadni.
- 37 A felperesek hozzátézik, hogy az említett rendelet az EK 37. cikk alapján elfogadott jogszabályi rendelkezéseket módosítja, amely cikk a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt a halászatra vonatkozó jogalkotási aktusok elfogadásának általános jogalapja volt. Márpedig, mivel e rendelkezést az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése váltotta fel, az eljárások párhuzamossága miatt az ez utóbbi rendelkezésben előírt rendes jogalkotási eljárást kell követni valamennyi, e területet érintő jogalkotási aktus elfogadásához. Ugyanígy, mivel az alaprendelet 20. cikkét az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése vette át, ez utóbbi rendelkezés alapján kell elfogadni a nem jogalkotási aktusokat.
- 38 A Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság és a Lengyel Köztársaság által támogatott Tanács elutasítja a felperesek érveit, és azt állítja, hogy a megtámadott rendelet halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedésnek minősül, és ezért jogosan alapul az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésén.
- 39 E tekintetben a Tanács mindenekelőtt megállapítja, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének a felperesek által adott értelmezés az EUM-Szerződés alapján egyáltalán nem igazolható. Az EUMSZ 43. cikk (2) és (3) bekezdése – amelyeket a Lisszaboni Szerződés vezetett be – ugyanis egyetlen rendelkezést, vagyis az EK 37. cikket váltotta fel, amely számos mezőgazdasági és a halászati jogi aktus elfogadásának szolgált jogalapként. Kizárólag emiatt a felperesek nem állíthatják, hogy minden olyan esetben, amikor a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt az EK 37. cikket alkalmazták, immár automatikusan az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.
- 40 Ezenkívül a Tanács kifejti, hogy az EUM-Szerződés megalkotói azzal, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésében szándékosan a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására „vonatkozó intézkedések” kifejezést használták, e rendelkezés hatálya alá kívánták vonni a szigorú értelemben vett halászati lehetőségek meghatározásán és elosztásán túlmutató intézkedéseket. Márpedig a túlzottan megszorító értelmezés, amely kizár bizonyos, az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésében egyértelműen megnevezett intézkedéseket e rendelkezés hatálya alól, sértené az e rendelkezés által a Tanácsra ruházott előjogokat, és nem tartaná tiszteletben az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott intézményi egyensúly alapvető szabályait, amelyek értelmében „[a]z egyes intézmények a Szerződésekben rájuk ruházott hatáskörök határain belül, az ott meghatározott eljárások, feltételek és célok szerint járnak el [...]”.
- 41 A Tanács tehát elutasítja a felperesek azon érvét, miszerint amennyiben valamely intézkedés a KHP céljainak megvalósításához szükségesnek tekinthető, ezt az intézkedést szükségszerűen az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján kell elfogadni. Az EUMSZ 43. cikk (2) és (3) bekezdése ugyanis az elsődleges jog által létrehozott autonóm jogalapok, így e (3) bekezdés alkalmazása nem tehető függővé olyan feltételtől, mint az említett (2) bekezdés szerinti aktus előzetes elfogadása.

42 Mindemellett a Tanács azzal érvel, hogy az 1342/2008 rendelet 9. cikke és 12. cikkének (4) és (6) bekezdése megtámadott rendelet 1. cikkével bevezetett módosításainak alkalmazása közvetlenül, kötelezően és automatikusan érinti a halászati lehetőségek meghatározásának és elosztásának műveletét. A felperesek tehát jogszerűen nem állíthatják, hogy e módosítások hatással voltak a többéves tőkehal-gazdálkodási tervre, amelyet továbbra is az 1342/2008 rendelet nem módosított 5. cikke határoz meg. Épp ellenkezőleg az említett módosítások, ahogy az a megtámadott rendelet céljainak és tartalmának elemzéséből egyértelműen kitűnik, az e cél megvalósítását lehetővé tévő eszközök, vagyis a TKM meghatározására vonatkozó szabályoknak és a halászati erő kifejtés korlátozásainak a kiigazítására vonatkoztak.

A Bíróság álláspontja

43 A Parlament egyetlen jogalapjának első részével és a Bizottság első jogalapjával azt állítja, hogy a Tanács téves jogi alapot választott akkor, amikor a megtámadott rendeletet az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése, nem pedig az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján fogadta el.

44 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy – amint az az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésének szövegéből kitűnik – a Parlament és a Tanács a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően kötelesek elfogadni a „közös agrárpolitika és a [KHP] célkitűzéseinek megvalósításához szükséges [...] rendelkezéseket”.

45 Ezenkívül az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése értelmében a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, intézkedéseket fogad el az árak, a lefölözések, a támogatások és a mennyiségi korlátozások rögzítésére, továbbá a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

46 Emlékeztetni kell arra is, hogy a Bíróság már határozott az EUMSZ 43. cikk (2) és (3) bekezdésének hatályáról a Parlament és Bizottság kontra Tanács ítéletben (C-103/12 és C-165/12, EU:C:2014:2400).

47 Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyekben a Bíróságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy a Tanács elfogadhatta-e jogszerűen az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése alapján a Venezuelai Bolívari Köztársaság lobogója alatt közlekedő hajók részére a Francia Guyana partjainál húzódó kizárólagos gazdasági övezet uniós vizein halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló nyilatkozatnak az Európai Unió nevében történő jóváhagyásáról szóló, 2011. december 16-i 2012/19/EU határozatot (HL 2012. L 6., 8. o.).

48 A Bíróság – jóllehet a jelen ügytől eltérő ténybeli és jogi összefüggésben – az említett ítélet 50. pontjában többek között megállapította, hogy az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésében meghatározott rendelkezések elfogadása kötelezően azon kérdés mérlegelését feltételezi, hogy e rendelkezések „szükségesek-e” az EUM-Szerződésben szabályozott közös politikák célkitűzéseinek megvalósításához, vagyis az uniós jogalkotónak fenntartott politikai döntésre van szükség. Ezzel szemben a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedéseknek az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése szerinti elfogadása nem tesz ilyen mérlegelést szükségessé, mivel az ilyen intézkedések alapvetően technikai jellegűek, és azokat az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott rendelkezések végrehajtása érdekében kell meghozni.

49 A Bíróság ugyanezen ítélet 78–81. pontjában ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Tanács tévedett, amikor a 2012/19 határozatot az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése alapján fogadta el. Mivel ugyanis e határozat a venezuelai lobogó alatt közlekedő hajóknak az uniós vizekhez való hozzáférést, nem pedig egyszerű halászati lehetőséget engedélyezett, az elfogadása az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésében előírt rendes jogalkotási eljárást szükségessé tévő politikai döntést igényelt.

- 50 A Parlament és Bizottság kontra Tanács ítéletből (C-103/12 és C-165/12, EU:C:2014:2400) kitűnik, hogy az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésén kell alapulniuk az uniós jogalkotónak fenntartott politikai döntést amiatt igénylő intézkedéseknek, hogy azok a közös agrárpolitika és a KHP céljainak megvalósításhoz szükségesek.
- 51 Mindemellett és a jelen ügyek szempontjából meg kell vizsgálni, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének hatályát csupán azon intézkedésekre kell-e korlátozni, amelyek célja a halászati lehetőségek meghatározása és elosztása.
- 52 E tekintetben, ahogy azt a Tanács állítja, a párhuzamosság miatt nem kell értékelni azon előjogok tartalmát, amelyeket ezen intézménynek az említett (3) bekezdés biztosít az EUMSZ 291. cikk értelmében a végrehajtási intézkedések területén neki szánt hatáskörökre tekintettel.
- 53 Ahogy azt ugyanis a Bíróság egyébiránt már számos alkalommal megállapította, az ilyen végrehajtási aktusok elfogadására vonatkozó hatáskör általában a Bizottságot illeti meg, és az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében azt csak „különleges és kellően indokolt esetben”, valamint az e rendelkezésben kifejezetten előírt konkrét, kizárólag a közös kül- és biztonságpolitikát érintő esetekben lehet a Tanácsnak fenntartani (lásd ebben az értelemben: Parlament kontra Tanács ítélet, C-133/06, EU:C:2008:257, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-88/14, EU:C:2015:499, 30. pont).
- 54 Következésképpen bár igaz, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése az érintett területen biztosítja a Tanácsnak a többek között a végrehajtási aktusok elfogadására vonatkozó hatáskört, ezen aktusok nem keverhetők össze egyszerűen az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdésében foglalt aktusokkal.
- 55 Ugyanígy nem fogadható el a felperesek azon érve, miszerint az EK 37. cikk és azt EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésének párhuzamossága miatt az e rendelkezésben előírt rendes jogalkotási eljárás alkalmazandó a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt e 37. cikk által lefedett terület egészére.
- 56 Ez utóbbi cikk, amely a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt a mezőgazdaságot és a halászatot érintő számos aktus elfogadáshoz szolgált jogalapként, felhatalmazta a Tanácsot, hogy a Bizottság javaslata alapján és a Parlamenttel folytatott egyszerű konzultációt követően minősített többséggel többek között a KHP végrehajtását biztosító aktusokat fogadjon el.
- 57 Ugyanezen cikket azonban immár felváltotta az EUMSZ 43. cikk (2) és (3) bekezdése. Következésképpen a Bizottság által az EK 37. cikk és az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése között vont párhuzamot az ez utóbbi rendelkezés és az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése közötti kapcsolatot figyelembe véve kell értékelni.
- 58 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 43. cikk (2) és (3) bekezdésének más a célja és mindkettő sajátos hatállyal bír, így elkülönülten használhatók a KHP keretében meghatározott intézkedések elfogadásának megalapozásához, azzal együtt, hogy a Tanácsnak – akkor, amikor az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése alapján fogad el aktusokat – tiszteletben kell tartania a hatásköreinek korlátait, valamint adott esetben az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alkalmazásával már megállapított jogi kereteket.
- 59 A fentiekből következik, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozhatnak olyan intézkedések, amelyek nem korlátozódnak a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására, feltéve hogy ezen intézkedések nem igényelnek az uniós jogalkotónak amiatt fenntartott politikai döntést, hogy azok a közös agrárpolitika és a KHP céljainak megvalósításhoz szükségesek.
- 60 E megfontolásokra tekintettel kell tehát megvizsgálni, hogy a Tanács megalapozottan alkalmazta-e az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdését a megtámadott rendelet elfogadásának jogalapként.

- 61 A jelen esetben a megtámadott rendelet célja, amint az a COM(2012) 498 final rendeletjavaslatból kitűnik, hogy módosítsa az 1342/2008 rendeletet a rendelkezéseinek kiigazítása és egyértelműbbé tétele érdekében.
- 62 Ilyen körülmények között a megtámadott rendelet által bevezetett módosítások tartalmának vizsgálata előtt emlékeztetni kell arra a jogi környezetre, amelybe az 1342/2008 rendelet illeszkedik.
- 63 Ahogy azt a főtanácsnok az indítványa 70. pontjában megállapította, a KHP fő célja az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásának lehetővé tétele, kiegyensúlyozottan figyelembe véve a környezeti, gazdasági és társadalmi feltételeket.
- 64 E célból az Unió az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében az elővigyázatosság megközelítését alkalmazza a többéves tervek keretében azon sajátos intézkedések meghozatalakor, amelyek az élő vízi erőforrások védelmére és megőrzésére vonatkoznak, azért, hogy biztosítsák azok fenntartható kiaknázását, és hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a halászati tevékenységnek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatását.
- 65 Közelebbről egyrészt az említett rendelet 5. cikke akként rendelkezik, hogy a Tanács prioritásként fogadja el a többéves helyreállítási terveket a biztonságos biológiai határokon kívüli állományokat kiaknázó halászatokra vonatkozóan, annak lehetővé tétele érdekében, hogy ezen állományok helyreálljanak és e határokon belüli szintet érjenek el.
- 66 Másrészt ugyanezen rendelet 6. cikke felhatalmazza a Tanácsot, hogy e határok elérése esetén többéves gazdálkodási terveket fogadjon el az állományoknak a biztonságos biológiai határok között tartása érdekében.
- 67 Az 1342/2008 rendelet e jogi keretbe illeszkedik. Az EK 37. cikk alapján fogadták el, és a bizonyos tőkehalállományokkal való fenntartható gazdálkodás támogatása érdekében különös védelmi intézkedések sorát tartalmazza.
- 68 Az említett rendelet 5. cikke értelmében a helyreállítási tervnek az ugyanezen rendeletben megfogalmazott célja a tőkehalállományok legmagasabb fenntartható hozam mellett történő fenntartható kiaknázásának biztosítása, a szóban forgó halak bizonyos arányú állománypusztulásának fenntartása mellett.
- 69 E cél elérése érdekében az 1342/2008 rendelet 6–10. cikke szabályokat állapít meg a TKM éves meghatározásának módszerére vonatkozóan, e rendelet 11–17. cikke pedig a halászati erő kifejtés korlátozásainak szabályait rögzíti.
- 70 Közelebbről és a jelen ügyek szempontjából egyrészt az említett rendelet 9. cikke megállapítja a TKM meghatározására akkor alkalmazandó különleges eljárást, amennyiben a TKM meghatározására a 7. és 8. cikkben rögzített általános szabályok pontos és reprezentatív információ hiányában nem alkalmazhatók. Másrészt ugyanezen rendelet 12. cikke meghatározza a halászati erő kifejtés tagállam általi elosztásának részletes szabályait.
- 71 Márpedig, amint az a megtámadott rendelet (3) preambulumbekkezdéséből kitűnik, a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság elvégezte a tőkehal-gazdálkodási terv eredményeinek tudományos értékelését, amely e terv kialakítása és működése kapcsán számos problémára világított rá. E bizottság arra a megállapításra jutott, hogy nem valószínű, hogy az említett terv célkitűzéseit a fenntartható fejlesztésről Johannesburgban tartott 2002-es világ-csúcstalálkozóan elfogadott következtetésekkel összhangban álló határidőn belül sikerül majd elérni, hacsak nem kerül sor ugyanezen terv kialakítása hibáinak kijavítására, mely hibák egyebek mellett az 1342/2008 rendelet 9. és 12. cikkének alkalmazásához kapcsolódnak.

- 72 Ami különösen az említett 9. cikket illeti, a megtámadott rendelet (4) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a TKM e cikkben előírt 25%-os automatikus éves csökkentésének 2009 és 2012 közötti alkalmazása következtében a tőkehal-gazdálkodási terv hatálybalépése óta az érintett területek vonatkozásában a TKM jelentősen csökkent, a további automatikus csökkentések pedig a tőkehalhalászat tényleges megszűnéséhez vezetnének az említett területeken.
- 73 Így a megtámadott rendelet jelentősen megváltoztatta az 1342/2008 rendelet 9. cikkében a tőkehalállományra megállapított TKM éves meghatározására vonatkozó különleges eljárást, bizonyos esetekben – amint azt a megtámadott rendelet (4) preambulumbekzdése kimondja – nagyobb rugalmasságot lehetővé téve a halászati lehetőségek meghatározásában és biztosításában a tudományos szakvélemény eseti alapon való figyelembevételével. E mechanizmus a TKM automatikus csökkentéseit váltja fel, amelyeket eredetileg az 1342/2008 rendelet pontos és reprezentatív információ hiánya esetén írt elő, amennyiben a TKM meghatározásának általános szabályai nem alkalmazhatók.
- 74 Ami az 1342/2008 rendelet 12. cikkét illeti, a megtámadott rendelet (5) preambulumbekzdése is a 2009 és 2012 között az érintett területeken megengedett halászati erő kifejtés jelentős csökkentését jelezte. E preambulumbekzdés értelmében a halászati erő kifejtés automatikus éves csökkentése gyakorlatának folytatása nem eredményezné a tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzéseinek megvalósulását, ellenben jelentős gazdasági és társadalmi hatást gyakorolna azokra a flottaszegmensekre, amelyek a tőkehal halászatára szolgáló fő halászateszközökkel elsősorban a tőkehaltól eltérő fajokra halásznak.
- 75 Következésképpen a halászati erő kifejtés korlátozásaira vonatkozó szabályok jelentős felülvizsgálaton estek át, amely többek között a halászati erő kifejtés kevés rendelkezésre álló adat esetén való, az 1342/2008 rendelet 12. cikkének (4) bekezdéséből eredő meghatározására vonatkozó eljárástól való eltérés bevezetéséből eredt.
- 76 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy az 1342/2008 rendelet 9. cikkének – a megtámadott rendelet 1. cikkének 1. pontjával felváltott – (2) bekezdése, valamint az 1342/2008 rendelet 12. cikkének – a megtámadott rendelet 1. cikke 2. pontjának b) alpontjával megállapított – (6) bekezdése a TKM éves kiigazításának felfüggesztésére vagy a halászati erő kifejtés e rendelkezésekben érintett esetekben való korlátozásaira kiterjedő döntéshozatali jogkört ruház a Tanácsra.
- 77 Márpedig nem vitatott, hogy – amint azt a Tanács a megtámadott rendelet (8) preambulumbekzdésében az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése e rendelet jogalapjaként való alkalmazásának igazolása érdekében megállapította – mivel az 1342/2008 rendelet 9. és 12. cikkének a megtámadott rendelet 1. cikkéből eredő módosításai nem érintik a tőkehalállomány helyreállítására irányuló többéves tervnek az 1342/2008 rendelet 5. cikkében megjelölt célját, e körülmény önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy e módosításokat jogszerűen el lehetett fogadni az EUM-Szerződés e rendelkezése alapján.
- 78 E célból ugyanis – amint azt a jelen ítélet 59. pontja megállapítja – meg kell vizsgálni, hogy a megtámadott rendelet nem igényeli-e az uniós jogalkotónak amiatt fenntartott politikai döntést, hogy a szóban forgó módosítások a KHP céljainak megvalósításához szükségesek, ami megkövetelte volna, hogy e módosítást az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján fogadják el.
- 79 A jelen esetben az 1342/2008 rendelet 9. és 12. cikkének a megtámadott rendelet által bevezetett és a jelen ítélet 70–76. pontjában leírt módosításai nem korlátozódnak – a Tanács állításával ellentétben – a halászati lehetőségek sajátos körülmények közötti és évente történő hatékony meghatározásának és elosztásának egyszerű biztosítására, hanem céljuk a TKM meghatározására és a halászati erő források korlátozásaira vonatkozó általános mechanizmus kiigazítása az automatikus csökkentés korábbi szabályainak alkalmazásából eredő olyan hiányosságok kiküszöbölése érdekében, amelyek a tőkehalállomány helyreállítására irányuló többéves tervben foglalt célok megvalósítását veszélyeztették.

- 80 Ennélfogva az említett módosítások meghatározzák azon jogi keretet, amelyek között a halászati lehetőségeket megállapítják és elosztják. Így e módosítások a tőkehalállomány helyreállítására irányuló többéves tervekre hosszú távon hatással járó politikai döntésből erednek.
- 81 Következésképpen a szóban forgó módosítások a KHP célkitűzéseinek megvalósításához szükséges rendelkezések. Így e módosítások elfogadására az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésében előírt jogalkotási eljárásnak kellett volna vonatkoznia.
- 82 A fenti megfontolások összességére tekintettel helyt kell adni a Parlament első jogalapja első részének és a Bizottság első jogalapjának.
- 83 Következésképpen a megtámadott rendeletet meg kell semmisíteni a Parlament és a Bizottság által a kereseteik alátámasztására felhozott további jogalpok vizsgálatának szükségessége nélkül.

A megtámadott rendelet joghatásainak fenntartására irányuló kérelemről

- 84 A Spanyol Királyság és a Francia Köztársaság által támogatott Tanács és Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a megtámadott rendelet megsemmisítés esetén tartsa fenn annak joghatásait. E tekintetben a Bizottság pontosítja, hogy e joghatásokat ésszerű határidőig kell fenntartani, amely nem lehet hosszabb, mint a jelen ítélet kihirdetését követő év január 1-jétől számított tizenkét hónap.
- 85 Az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében, ha a Bíróság szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.
- 86 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a jogbiztonsággal kapcsolatos okokra tekintettel egy ilyen jogi aktus joghatásai fenntarthatók, különösen ha a megsemmisítésének azonnali hatásai súlyosan hátrányos következményeket idéznének elő az érintett személyek számára, és ha a megtámadott jogi aktus jogszerűsége nem a célja vagy a tartalma miatt vitatott, hanem a kibocsátója hatáskörének hiánya vagy lényeges eljárási hiba miatt. Ezek az okok magukban foglalják különösen a vitatott jogi aktus jogalapjának hibás megválasztását (lásd: Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-103/12 és C-165/12, EU:C:2014:2400, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 87 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet, a 2. cikkének megfelelően, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2012. december 21-én történt kihirdetését követő napon lépett hatályba.
- 88 Márpedig, mivel az említett rendelet célja a halászati erőforrások KHP alapján történő védelmének és fenntartható kiaknázásának biztosítása, azonnali hatállyal történő megsemmisítése súlyosan hátrányos következményekkel járhat e politika megvalósítására és az érintett gazdasági szereplőkre nézve.
- 89 E körülmények között a jogbiztonságot érintő jelentős indokok igazolják azt, hogy a Bíróság helyt adjon a megtámadott rendelet joghatásainak fenntartására vonatkozó kérelemnek. Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy sem a Parlament, sem pedig a Bizottság nem vitatta e határozatnak a célja vagy tartalma szempontjából vett jogszerűségét, úgyhogy e tekintetben semmi nem akadályozza a Bíróságot abban, hogy a joghatások fenntartását rendelje el.
- 90 Következésképpen ugyanezen rendelet joghatásait fenn kell tartani a megfelelő jogalap, vagyis az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott új rendeletnek az ésszerű határidőn belüli hatálybalépéséig, amely határidő nem lehet hosszabb, mint a jelen ítélet kihirdetését követő év január 1-jétől számított tizenkét hónap.

A költségekről

- ⁹¹ Az eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a Parlament és a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. E szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében a jelen jogvitába beavatkozó Spanyol Királyság, Francia Köztársaság és Lengyel Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság megsemmisíti a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK rendelet módosításáról szóló, 2012. december 19-i 1243/2012/EU tanácsi rendeletet.**
- 2) **A Bíróság az 1243/2012 rendelet joghatásait fenntartja a megfelelő jogalap, vagyis az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott új rendeletnek az ésszerű határidőn belüli hatálybalépéséig, amely határidő nem lehet hosszabb, mint a jelen ítélet kihirdetését követő év január 1-jétől számított tizenkét hónap.**
- 3) **A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.**
- 4) **A Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság és a Lengyel Köztársaság maguk viselik saját költségeiket**

Aláírások